

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยนี้จะทำการศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อการแยกน้ำมันออกจากแวกซ์ โดยกระบวนการสเวตติง ซึ่งตัวแปรที่พิจารณาศึกษาประกอบด้วย

1. ช่วงอุณหภูมิที่ใช้สเวต
2. เวลาที่ใช้สเวต
3. อัตราการให้ความร้อน

โดยใช้สารตัวอย่างคือแวกซ์เกรดต่างๆดังนี้คือ

- แวกซ์ที่มีความหนืดต่ำ เช่น 60N และ 150N
- แวกซ์ที่มีความหนืดสูง เช่น 500N และ 150BS

สำหรับแวกซ์เกรด 60N , 150N , 500N และ 150BS เป็นเกรดของแวกซ์ที่เรียกกันทั่วไปในการซื้อขายโดยอ้างอิงถึงความหนาแน่น และความหนืด ในภาคผนวก ก. ตารางที่ ก-1

โดยผลการทดลองจะคำนึงถึงปริมาณน้ำมันในแวกซ์ที่ลดลงหลังจากการทดลอง เพื่อให้มีปริมาณที่เหมาะสมตามที่ตลาดต้องการ และปริมาณแวกซ์ที่ลดลงไม่เปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อทำการสเวตเอาน้ำมันออกมาแล้ว ซึ่งจะส่งผลต่อผลผลิตร้อยละ (% yield) ของแวกซ์ โดยจะเริ่มทำการปรับพารามิเตอร์ทั้ง 3 ตัวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อหาจุดที่เหมาะสมที่สุดของการทดลองนี้

3.1 สารเคมีที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการแยกน้ำมันออกจากแวกซ์ มีสารเคมีที่ใช้ในการศึกษาคือ โทลูอิน เมทิลเอทิลคีโตน โพรพานอล และน้ำแข็งแห้ง ซึ่งสามารถแสดงคุณสมบัติของ โทลูอิน เมทิลเอทิลคีโตน และ โพรพานอล ได้ดังนี้คือ

3.1.1 โทลูอิน

คุณสมบัติทั่วไป	สูตร โมเลกุล	$C_6H_5CH_3$
	น้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ย	92
	จุดเดือด	110.8 องศาเซลเซียส
	จุดหลอมเหลว	-95 องศาเซลเซียส

3.1.2 เมทิลเอทิลคีโตน

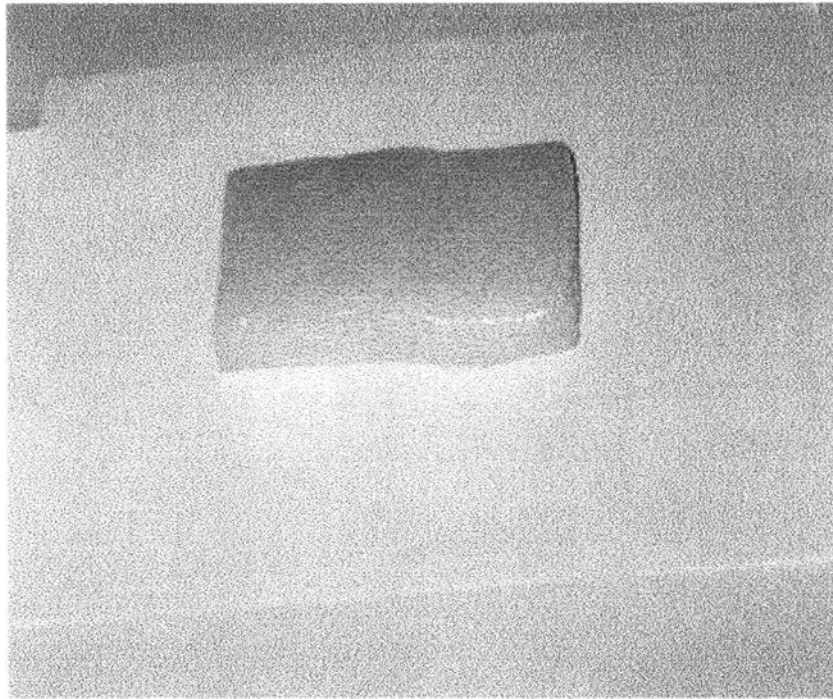
คุณสมบัติทั่วไป	สูตร โมเลกุล	$C_4H_8O (CH_3COC_2H_5)$
	น้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ย	72
	จุดเดือด	79.6 องศาเซลเซียส
	จุดหลอมเหลว	-85.9 องศาเซลเซียส

3.1.3 โพรพานอล

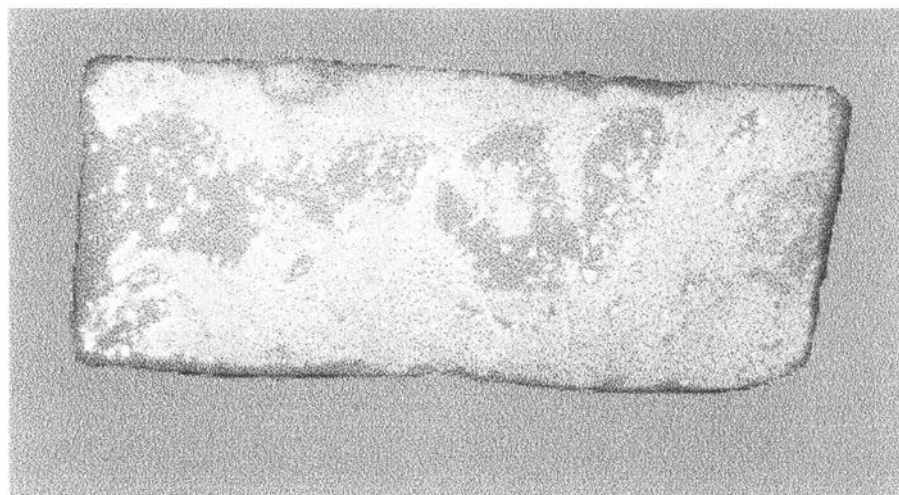
คุณสมบัติทั่วไป	สูตร โมเลกุล	$C_3H_8O (CH_3CH_2CH_2OH)$
	น้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ย	60
	จุดเดือด	97.8 องศาเซลเซียส
	จุดหลอมเหลว	-127.0 องศาเซลเซียส

3.2 สารตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ใช้สารตัวอย่างซึ่งเป็นแวกซ์ดีสทิลเกรดต่างๆ กัน 4 เกรด คือ 60N, 150N, 500N และ 150 BS โดยตัวอย่างของแวกซ์ดีสทิลเกรด 150N และ 150BS แสดงได้ดังรูปที่ 3-1 และรูปที่ 3-2

รูปที่ 3-1 แสดงชิ้นตัวอย่างของแกวซ์ดีสทิลเลตก่อนทำการสเวด เกรด 150N

รูปที่ 3-2 แสดงชิ้นตัวอย่างของแกวซ์ดีสทิลเลตก่อนทำการสเวด เกรด 150BS

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

3.3.1 ตู้อบสำหรับให้ความร้อนกับแกวซ์ดีสทิลเลต ของ MEMMERT รุ่น UM 100

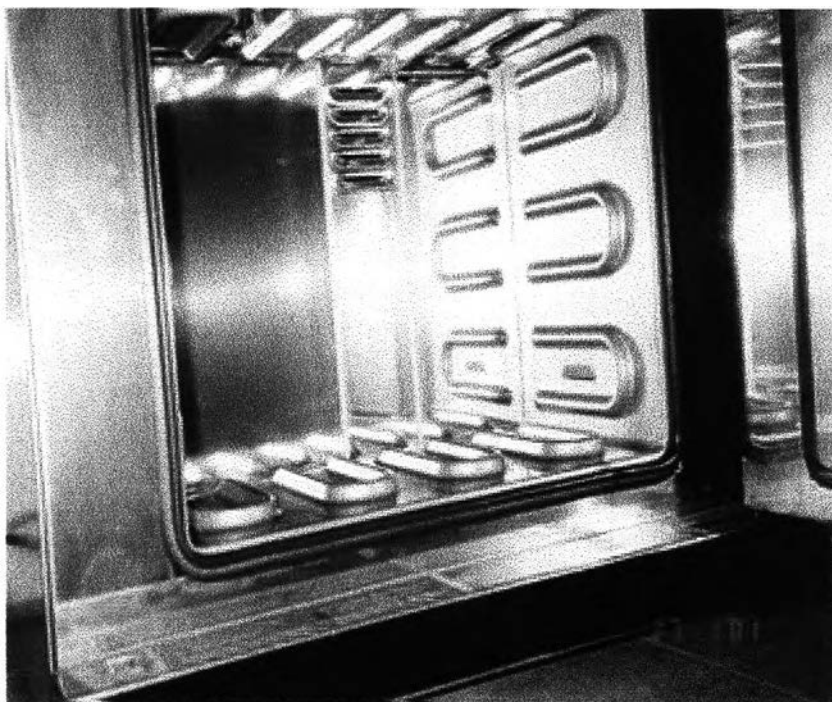
$V = 220$ โวลต์ , $P = 600$ W , กระแส 2 แอมแปร์ แสดงได้ดังรูปที่ 3-3 ด้านล่าง

รูปที่ 3-3 แสดงตู้อบ MEMMERT รุ่น UM 100

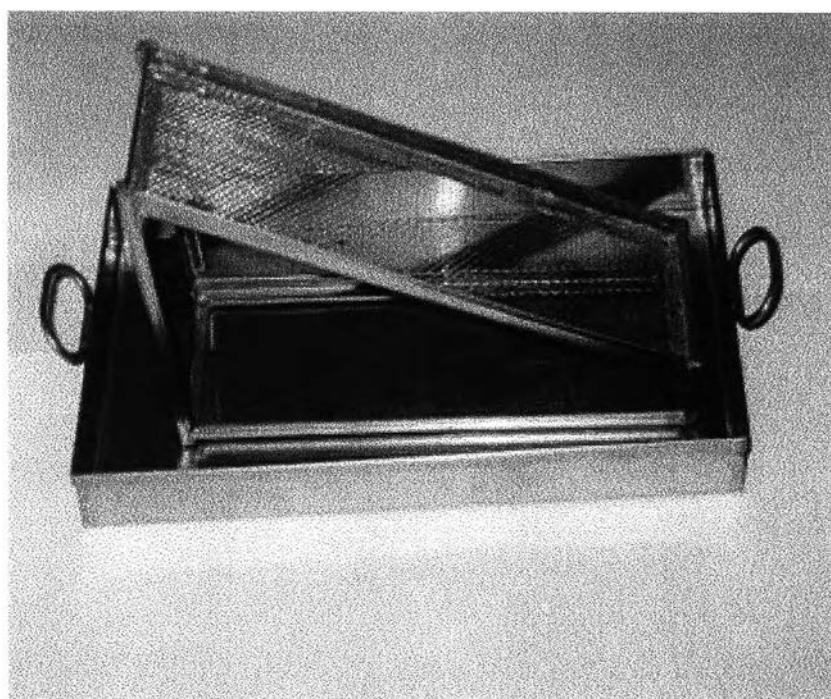

รูปที่ 3-4 แสดงชุดควบคุมแผงหน้าปัดของตู้อบ

รูปที่ 3-5 แสดงรูปร่างและลักษณะภายในของคู้อบ

3.3.2 ชุดถาดรองและตะแกรง โดยถาดรองมีไว้สำหรับรองรับฟูตออยล์ที่ออกมาจากแวกซ์ ขณะสเวด ส่วนชุดตะแกรงสำหรับวางสารตัวอย่างที่จะทำการสเวด แสดงได้ดังรูปที่ 3-6

รูปที่ 3-6 แสดงชุดถาดรองและตะแกรง

3.4 วิธีการทดลอง

ในงานวิจัยฉบับนี้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการแยกน้ำมันออกจากแวกซ์เกรด 60N 150N 500N และ 150BS ซึ่งประกอบด้วย

ตัวแปรที่ 1	ช่วงอุณหภูมิที่ใช้ในการสเวด
ตัวแปรที่ 2	เวลาที่ใช้สเวด
ตัวแปรที่ 3	อัตราการให้ความร้อน

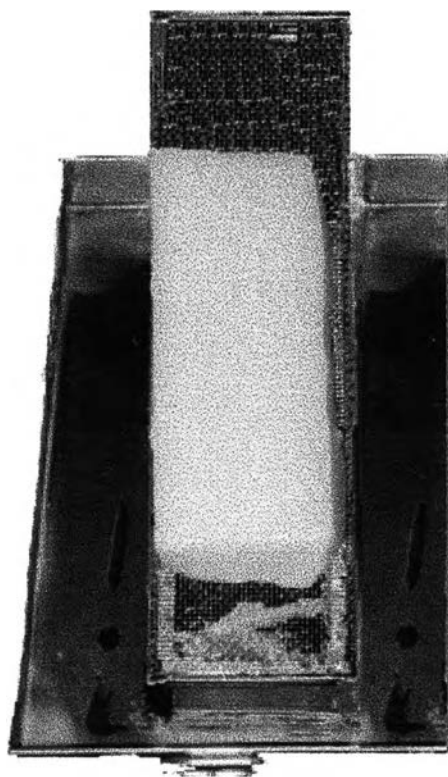
การศึกษาเพื่อหาช่วงอุณหภูมิที่ใช้ในการสเวดที่เหมาะสมของแวกซ์เกรด 60N 150N 500N และ 150BS โดยทำการแปรเปลี่ยนอุณหภูมิเริ่มต้นที่ใช้สเวด และอุณหภูมิสุดท้ายที่ใช้สเวด

ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงานและการทดลอง

การทดลองที่ 1

- 1 ทำการเก็บตัวอย่างแวกซ์จากโรงงาน เกรด 60 N. ในภาชนะเก็บตัวอย่าง
- 2 นำแวกซ์ในภาชนะเก็บตัวอย่างมาเข้าตู้อบ เพื่อทำการหลอมชิ้นงานแวกซ์ให้ละลาย โดยขั้นตอนนี้ต้องเตรียมภาชนะรูปสี่เหลี่ยมเพื่อรองรับแวกซ์ที่ละลายแล้ว
- 3 เตรียมชิ้นงานเป็นรูปสี่เหลี่ยมหน้าหน้าประมาณ 260 กรัม และมีความหนา 1-2 เซนติเมตร
- 4 ชิ้นงานแวกซ์มาวางบนตะแกรง โดยมีถาดรองรับน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ ตามรูปที่ 3-7
- 5 นำถาดและตะแกรงในข้อ 4. เข้าไปในตู้อบ เปิดอัตราการถ่ายเทของอากาศให้อยู่ในระดับสูงสุด เพื่อให้อุณหภูมิภายในตู้อบกระจายตัวเท่ากัน
- 6 ค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตราการให้ความร้อน 3.0, 2.3, 1.8 และ 1.5 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมงที่การทดลองต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิเริ่มต้น 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6, 8, 10 และ 12 ชั่วโมงตามลำดับ จนอุณหภูมิในตู้อบถึงจุดที่ต่ำกว่าอุณหภูมิหลอมตัวของชิ้นงาน 1 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นให้คงอุณหภูมิไว้ที่ดังกล่าวอีก 1 ชั่วโมง ในขั้นตอนนี้ทุกๆ ชั่วโมงให้เก็บตัวอย่างแวกซ์ประมาณ 3 กรัม เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแวกซ์ที่เวลาต่างๆ
- 7 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนัก และหลอมชิ้นงานใหม่อีกครั้ง เพื่อทำการสเวดครั้งที่ 2

- 8 เก็บน้ำมันและซอฟต์แวร์ในถาดรอง ดังทำความสะอาดถาดรองเพื่อใช้สำหรับการสเวตครั้งที่ 2 ต่อไป
- 9 นำชิ้นงานในข้อ 7. มาทำการสเวตครั้งที่ 2 ตามข้อ 5 และ 6 โดยค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตรา 2.0,1.5,1.2 และ 1.0 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง ที่อุณหภูมิเริ่มต้น 36 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6,8,10 และ 12 ชั่วโมงตามลำดับ
- 10 เก็บตัวอย่างแว็กซ์เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันสุดท้ายที่เหลืออยู่ในแว็กซ์
- 11 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนักสุดท้ายสำหรับการสเวตครั้งที่ 2

รูปที่ 3-7 แสดงลักษณะการวางชิ้นตัวอย่างแว็กซ์ก่อนเข้าตู้อบ

การทดลองที่ 2

- 1 ทำการเก็บตัวอย่างแวกซ์จากโรงงาน เกรด 60 N. ใส่ภาชนะเก็บตัวอย่าง
- 2 นำแวกซ์ในภาชนะเก็บตัวอย่างมาเข้าตู้อบ เพื่อทำการหลอมชิ้นงานแวกซ์ให้ละลาย โดยขั้นตอนนี้ต้องเตรียมภาชนะรูปสี่เหลี่ยมเพื่อรองรับแวกซ์ที่ละลายแล้ว
- 3 เตรียมชิ้นงานเป็นรูปสี่เหลี่ยมหน้าหนักประมาณ 260 กรัม และมีความหนา 1-2 เซนติเมตร
- 4 นำชิ้นงานแวกซ์มาวางบนตะแกรง โดยมีถาดรองรับน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ ตามรูปที่ 3-7
- 5 นำถาดและตะแกรงในข้อ 4. เข้าไปในตู้อบ เปิดอัตราการถ่ายเทของอากาศให้อยู่ในระดับสูงสุด เพื่อให้อุณหภูมิภายในตู้อบกระจายตัวเท่ากัน
- 6 ค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตราการให้ความร้อน 1.2 และ 1.0 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมงที่การทดลองต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิเริ่มต้น 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 18 ชั่วโมงตามลำดับ จนอุณหภูมิในตู้อบถึงจุดที่ต่ำกว่าอุณหภูมิหลอมตัวของชิ้นงาน 1 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นให้คงอุณหภูมิไว้ที่ดังกล่าวอีก 1 ชั่วโมง ในขั้นตอนนี้ทุกๆ ชั่วโมงให้เก็บตัวอย่างแวกซ์ประมาณ 3 กรัม เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแวกซ์ที่เวลาต่างๆ
- 7 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนักสุดท้าย

การทดลองที่ 3

- 1 ทำการเก็บตัวอย่างแวกซ์จากโรงงาน เกรด 150 N. ใส่ภาชนะเก็บตัวอย่าง
- 2 นำแวกซ์ในภาชนะเก็บตัวอย่างมาเข้าตู้อบ เพื่อทำการหลอมชิ้นงานแวกซ์ให้ละลาย โดยขั้นตอนนี้ต้องเตรียมภาชนะรูปสี่เหลี่ยมเพื่อรองรับแวกซ์ที่ละลายแล้ว
- 3 เตรียมชิ้นงานเป็นรูปสี่เหลี่ยมหน้าหนักประมาณ 260 กรัม และมีความหนา 1-2 เซนติเมตร
- 4 นำชิ้นงานแวกซ์มาวางบนตะแกรง โดยมีถาดรองรับน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ ตามรูปที่ 3-7
- 5 นำถาดและตะแกรงในข้อ 4. เข้าไปในตู้อบ เปิดอัตราการถ่ายเทของอากาศให้อยู่ในระดับสูงสุด เพื่อให้อุณหภูมิภายในตู้อบกระจายตัวเท่ากัน
- 6 ค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตราการให้ความร้อน 3.2,2.4,1.9 และ 1.6 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมงที่การทดลองต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิเริ่มต้น 34 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6,8,10 และ 12 ชั่วโมงตามลำดับ จนอุณหภูมิในตู้อบถึงจุดที่ต่ำกว่าอุณหภูมิหลอมตัวของชิ้นงาน 1 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นให้คงอุณหภูมิไว้ที่ดังกล่าวอีก 1 ชั่วโมง ในขั้นตอนนี้ทุกๆ ชั่วโมงให้เก็บตัวอย่างแวกซ์ประมาณ 3 กรัม เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแวกซ์ที่เวลาต่างๆ
- 7 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนัก และหลอมชิ้นงานใหม่อีกครั้ง เพื่อทำการสเวตครั้งที่ 2
- 8 เก็บน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ในถาดรอง ล้างทำความสะอาดถาดรองเพื่อใช้สำหรับการสเวตครั้งที่ 2 ต่อไป
- 9 นำชิ้นงานในข้อ 7. มาทำการสเวตครั้งที่ 2 ตามข้อ 5 และ 6 โดยค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตรา 2.2,1.6,1.3 และ 1.1 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง ที่อุณหภูมิเริ่มต้น 40 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6,8,10 และ 12 ชั่วโมงตามลำดับ
- 10 เก็บตัวอย่างแวกซ์เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันสุดท้ายที่เหลืออยู่ในแวกซ์
- 11 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนักสุดท้ายสำหรับการสเวตครั้งที่ 2

การทดลองที่ 4

- 1 ทำการเก็บตัวอย่างแวกซ์จากโรงงาน เกรด 150 N. ใส่ภาชนะเก็บตัวอย่าง
- 2 นำแวกซ์ในภาชนะเก็บตัวอย่างมาเข้าตู้อบ เพื่อทำการหลอมชิ้นงานแวกซ์ให้ละลาย โดยขั้นตอนนี้ต้องเตรียมภาชนะรูปสี่เหลี่ยมเพื่อรองรับแวกซ์ที่ละลายแล้ว
- 3 เตรียมชิ้นงานเป็นรูปสี่เหลี่ยมหน้าหนักประมาณ 260 กรัม และมีความหนา 1-2 เซนติเมตร
- 4 นำชิ้นงานแวกซ์มาวางบนตะแกรง โดยมีถาดรองรับน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ ตามรูปที่ 3-7
- 5 นำถาดและตะแกรงในข้อ 4. เข้าไปในตู้อบ เปิดอัตราการถ่ายเทของอากาศให้อยู่ในระดับสูงสุด เพื่อให้อุณหภูมิภายในตู้อบกระจายตัวเท่ากัน
- 6 ค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตราการให้ความร้อน 1.2 และ 1.0 องศาเซลเซียสต่อ ชั่วโมงที่การทดลองต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิเริ่มต้น 34 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 19 ชั่วโมงตามลำดับ จนอุณหภูมิในตู้อบถึงจุดที่ต่ำกว่าอุณหภูมิหลอมตัวของชิ้นงาน 1 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นให้คงอุณหภูมิไว้ที่ดังกล่าวอีก 1 ชั่วโมง ในขั้นตอนนี้ทุกๆ ชั่วโมงให้เก็บตัวอย่างแวกซ์ประมาณ 3 กรัม เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแวกซ์ที่เวลาต่างๆ
- 7 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนักสุดท้าย

การทดลองที่ 5

- 1 ทำการเก็บตัวอย่างแวกซ์จากโรงงาน เกรด 500 N. ใส่ภาชนะเก็บตัวอย่าง
- 2 นำแวกซ์ในภาชนะเก็บตัวอย่างมาเข้าตู้อบ เพื่อทำการหลอมชิ้นงานแวกซ์ให้ละลาย โดยขั้นตอนนี้ต้องเตรียมภาชนะรูปสี่เหลี่ยมเพื่อรองรับแวกซ์ที่ละลายแล้ว
- 3 เตรียมชิ้นงานเป็นรูปสี่เหลี่ยมหน้าหนักประมาณ 260 กรัม และมีความหนา 1-2 เซนติเมตร
- 4 นำชิ้นงานแวกซ์มาวางบนตะแกรง โดยมีถาดรองรับน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ ตามรูปที่ 3-7
- 5 นำถาดและตะแกรงในข้อ 4. เข้าไปในตู้อบ เปิดอัตราการถ่ายเทของอากาศให้อยู่ในระดับสูงสุด เพื่อให้อุณหภูมิภายในตู้อบกระจายตัวเท่ากัน
- 6 ค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตราการให้ความร้อน 1.0 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมงที่ การทดลองต่างๆ โดยทดลองในช่วงอุณหภูมิ 40-55 และ 56-71 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 ชั่วโมงตามลำดับ ในขั้นตอนนี้ทุกชั่วโมงให้เก็บตัวอย่างแวกซ์ประมาณ 3 กรัม เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแวกซ์ที่เวลาต่างๆ
- 7 จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนักสุดท้าย

การทดลองที่ 6

1. ทำการเก็บตัวอย่างแวกซ์จากโรงงาน เกรด 150 BS ในภาชนะเก็บตัวอย่าง
2. นำแวกซ์ในภาชนะเก็บตัวอย่างมาเข้าตู้อบ เพื่อทำการหลอมชิ้นงานแวกซ์ให้ละลาย โดยขั้นตอนนี้ต้องเตรียมภาชนะรูปสี่เหลี่ยมเพื่อรองรับแวกซ์ที่ละลายแล้ว
3. เตรียมชิ้นงานเป็นรูปสี่เหลี่ยมหน้าหนักประมาณ 260 กรัม และมีความหนา 1-2 เซนติเมตร
4. นำชิ้นงานแวกซ์มาวางบนตะแกรง โดยมีถาดรองรับน้ำมันและซอฟต์แวร์แวกซ์ ตามรูปที่ 3-7
5. นำถาดและตะแกรงในข้อ 4. เข้าไปในตู้อบ เปิดอัตราการถ่ายเทของอากาศให้อยู่ในระดับสูงสุด เพื่อให้อุณหภูมิภายในตู้อบกระจายตัวเท่ากัน
6. ค่อยๆ เพิ่มอุณหภูมิในตู้อบด้วยอัตราการให้ความร้อน 1.0 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมงที่ การทดลองต่างๆ โดยทดลองที่ช่วงอุณหภูมิ 40-55,55-70 และ 70-82 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 ,15 และ 12 ชั่วโมงตามลำดับ ในขั้นตอนนี้อย่างไรก็ตามให้เก็บตัวอย่าง แวกซ์ประมาณ 3 กรัม เพื่อนำไปหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแวกซ์ที่เวลาต่างๆ
7. จากนั้นให้นำชิ้นงานบนตะแกรงมาชั่งน้ำหนักสุดท้าย

หมายเหตุ

1. การสเวตในข้อ (6) เมื่อเริ่มสเวต อุณหภูมิหลอมเหลวของแวกซ์จะสูงขึ้นเรื่อยๆ ตาม เปอร์เซ็นต์น้ำมันที่ลดลง ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบอุณหภูมิหลอมเหลวตลอดการทดลอง ซึ่งการหา อุณหภูมิหลอมเหลวทำได้ยากและใช้เวลานาน จึงใช้การหาจุด Congealing แทน เนื่องจากมีค่าใกล้เคียงกับอุณหภูมิหลอมเหลวและหาได้ง่ายและเร็วกว่า โดยระหว่างการทดลองในข้อ (6) ให้ เก็บตัวอย่างแวกซ์ประมาณ 20 กรัมทุกชั่วโมง เพื่อหาจุด Congealing และปรับอุณหภูมิของตู้อบจนกว่าจะ เท่ากับจุด Congealing จึงคงอุณหภูมิดังกล่าวไปอีก 1 ชั่วโมง แล้วจึงลดอุณหภูมิลง

2. อุณหภูมิที่ใช้ในการทดลอง เป็นอุณหภูมิจริงภายในตู้อบ ไม่ใช่อุณหภูมิที่แสดงบนหน้า ปัดของตู้อบ ต้องทำการปรับแต่งอุณหภูมิก่อนทำการทดลอง

3. ในการหาจุด Congealing และเวลาในการสเวต สามารถหาครั้งแรกและใช้ได้ครั้งต่อไป โดยไม่ต้องหาจุด Congealing อีก (เฉพาะกรณีที่การทดลองต่อมาเป็นแวกซ์ชนิดเดียวกันกับครั้งแรก และมีค่าปริมาณน้ำมันใกล้เคียงกันกับครั้งแรกหรือต่างกันไม่เกิน 5%)

4. การปรับอุณหภูมิในตู้อบ ถ้าตั้งอุณหภูมิแบบอัตโนมัติได้จะไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าตั้งอัตโนมัติไม่ได้ให้เพิ่มอุณหภูมิแบบชั้นบันได

3.5 มาตรฐานที่ใช้ในการตรวจวัดต่างๆ

3.5.1 การหาปริมาณน้ำมันที่อยู่ในแวกซ์

อุปกรณ์สำหรับการทดลอง

1. Water circulator bath
2. ชุดกรองที่ควบคุมอุณหภูมิได้
3. กระจกกรอง
4. บีกเกอร์ขนาด 250 มิลลิลิตร
5. แผ่นเพลทให้ความร้อน
6. เครื่องทำให้กลายเป็นไอ (Evaporator) ที่สามารถลดความดันได้ถึง 0 มิลลิเมตรของปรอทและควบคุมอุณหภูมิได้ 0-200 องศาเซลเซียส
7. เครื่องชั่งที่ชั่งได้ ± 0.0001 กรัม
8. บีมคูชขนาด 200 วัตต์
9. ขวดก้นกลม (Round bottom flask) ขนาด 250 มิลลิลิตร จำนวน 2 ใบ

สารเคมีสำหรับการทดลอง

1. โพรพิลีนไกลคอล
2. น้ำแข็งแห้ง
3. โทลูอีน
4. เมทิลเอทิลคีโตน

วิธีการทดลอง

1. ชั่งแวกซ์ 60 N หรือ 150 N จำนวน 3.0000 กรัม ใส่ในบีกเกอร์ขนาด 250 มิลลิลิตร แล้วนำไปให้ความร้อนบนแผ่นเพลทให้ความร้อนจนถึงอุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส จนแวกซ์หลอมละลายหมด

2. เติมตัวทำละลายผสมระหว่างโทลูอีนและเมทิลเอทิลคีโตน ในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 ลงในบีกเกอร์ข้อ (1) จำนวน 100 มิลลิลิตร กวนจนกว่าแก๊ซจะละลายในตัวทำละลายหมด
3. เติมโพรพิลีนไกลคอลลงใน Circulate bath และเติมน้ำแข็งแห้งลงในอ่างเพื่อให้อุณหภูมิของอ่างและชุดกรองมีค่าเท่ากับ -35 ± 1 องศาเซลเซียส (เปิดเครื่อง Circulate ตลอดเวลาที่ปรับอุณหภูมิ)
4. นำตัวอย่างจากข้อ (2) ไปแช่ในโพรพิลีนไกลคอลจนอุณหภูมิของตัวอย่างเท่ากับ -35 องศาเซลเซียส (ที่อุณหภูมินี้แก๊ซจะเป็นตะกอนเล็กๆ แขนงลอยอยู่ในตัวทำละลาย)
5. นำตัวอย่างมากรองผ่านชุดกรอง ตะกอนของแก๊ซจะติดบนชุดกรอง ตัวทำละลายและน้ำมันจะไหลลงมาอยู่ในบีกเกอร์
6. นำตัวทำละลายและน้ำมันที่กรองได้มาระเหยเอาตัวทำละลายออกด้วยเครื่องทำให้กลายเป็นไอที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ความดัน 10 มิลลิเมตรของปรอท เวลา 10 นาที โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 6.1 ชั่งขวดก้นกลมและบันทึกค่าของน้ำหนักไว้ (เป็นค่า A)
 - 6.2 เติมน้ำที่ละลายจากข้อ (5) ลงในขวดก้นกลมและนำไปต่อกับเครื่องทำให้กลายเป็นไอ โดยมีอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ความดัน 10 มิลลิเมตรของปรอท เวลา 10 นาที
 - 6.3 นำขวดก้นกลมพร้อมน้ำมันที่เหลือในขวดมาชั่งน้ำหนัก
 - 6.4 นำขวดก้นกลมข้อ (6.3) ไปทำให้ระเหยออกอีกครั้ง โดยควบคุมสภาวะให้เหมือนเดิม แต่ใช้เวลาประมาณ 2 นาที
 - 6.5 นำขวดก้นกลมในข้อ (6.4) มาชั่งน้ำหนักอีกครั้ง ถ้าน้ำหนักต่างจากข้อ (6.3) ไม่เกิน 0.001 กรัม ให้บันทึกน้ำหนัก (เป็นค่า B) แต่ถ้าค่าต่างกันเกิน 0.001 กรัม ให้นำไประเหยใหม่อีกครั้งและนำมาชั่งน้ำหนักเปรียบเทียบกับน้ำหนักก่อนระเหย ซึ่งจะต้องต่างกันไม่เกิน 0.01 กรัม จึงจะบันทึกน้ำหนักได้
 - 6.6 นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่อยู่ในแก๊ซตามสูตรดังต่อไปนี้

$$\frac{(B - A)}{\text{น้ำหนักแก๊ซเริ่มต้น}} \times 100$$

A = น้ำหนักของขวดก้นกลม

B = น้ำหนักของ oil - ขวดก้นกลม

3.5.2 การหาอุณหภูมิที่จุด Congealing

วิธีการทดลอง

1. นำแว็กซ์ประมาณ 20 กรัม ใส่ในหลอดทดลองขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.5 นิ้ว
2. นำหลอดทดลองที่มีแว็กซ์มาให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียสในตุ๋นบ จนกว่าแว็กซ์จะหลอมละลายหมด
3. เมื่อแว็กซ์หลอมละลายหมดแล้วและมีอุณหภูมิประมาณ 90-100 องศาเซลเซียส นำหลอดทดลองออกจากตุ๋นบ มาวางไว้ที่อุณหภูมิห้อง และนำเทอร์โมมิเตอร์มาใส่ในหลอดทดลองโดยให้แว็กซ์เหลวท่วมกระเปาะของเทอร์โมมิเตอร์
4. หมุนเทอร์โมมิเตอร์ไปเรื่อยๆอย่างช้าๆจนกว่าจะสังเกตเห็นแว็กซ์เกาะที่กระเปาะของเทอร์โมมิเตอร์ในหลอดทดลอง อ่านอุณหภูมิ ณ.ขณะนั้นซึ่งคือ อุณหภูมิที่จุด congealing โดยจะใกล้เคียงกับอุณหภูมิหลอมตัวของแว็กซ์